

NIEMAND IS ZOALS JIJ

DE NERFLANDERS waren kleine mensen van hout. Alle houten mensen waren gemaakt door Eli, een houtsnijder. Eli's werkplaats lag boven op een heuvel, zodat hij het hele dorp goed kon zien.

Elke Nerflander zag er anders uit.

De een had een grote neus,
de ander grote ogen.

De een was lang, de ander kort.

De een droeg een hoed, de ander een jas.
Maar ze waren allemaal gemaakt door dezelfde houtsnijder en ze woonden allemaal in hetzelfde dorp.

De Nerflanders deden elke dag hetzelfde:
ze gaven elkaar stickers.
Elke Nerflander had twee dozen met stickers,
één met gouden sterren en één met grijze stippen.
Waar je ook keek, in alle straten en steegjes,
overall waren de mensen bezig bij elkaar
sterren of stippen op te plakken.

De Nerflanders die er mooi uitzagen,
met glad hout en glanzende verf,
kregen altijd sterren.
Maar de Nerflanders van wie het hout ruw was
of de verf afgebladderd, kregen stippen.

NIEMAND IS ZOALS JIJ

De Nerflanders die iets heel goed konden,
kregen ook sterren.

Sommigen konden zware voorwerpen
boven hun hoofd tillen of over een hoge
stapel dozen springen. Anderen kenden
moeilijke woorden of zongen heel mooi.

Van iedereen kregen zij sterren.

Sommige Nerflanders waren bedekt met
sterren! En elke keer dat zij er een ster
bij kregen, voelden ze zich heel gelukkig
en wilden ze snel iets doen
om nog een ster te verdienen.

Maar er waren ook Nerflanders
die weinig bijzonders konden.
Zij kregen stippen.

Wout bijvoorbeeld.

Steeds als hij probeerde net zo hoog te springen als de anderen,
viel hij. En als hij viel, kwamen de andere mensen naar hem toe
om hem stippen te geven.

Soms gebeurde het bij zo'n valpartij dat zijn hout werd beschadigd.

Dan gaven de mensen hem nog meer stippen.

En als Wout probeerde uit te leggen waarom hij was gevallen,
zei hij per ongeluk iets geeks, waardoor de Nerflanders hem
nog meer stippen gaven!

Na een poosje hadden de mensen zoveel stippen op hem geplakt,
dat hij niet meer naar buiten durfde. Hij was bang dat hij weer iets
doms zou doen, zoals zijn hoed vergeten of in het water vallen.

Dan zouden de mensen hem nog veel meer stippen geven.

Omdat Wout nu zoveel grijze stippen had, kwamen de mensen
soms zomaar naar hem toe om hem een stip te geven,
zonder dat hij iets verkeerds had gedaan!